

Tammerfors den 24 April. 1916.

Kära, kära Minna,

Det må tro att jag ofta, ja
mycket ofta skrivit till dig i tankar-
na, men längre har det ej kommit
tills dato, men beslöt jag att åtminstone
under påskhelgen skriva till såväl dig
som Linar. — Rent oavsett fick vi
ju brev från honom ^{med sin adress} att man nu ändt-
ligen kan skriva till honom direkt.

Under nu nära ett års tid har
jag tillsändt honom brev, genom Torry
eller min bror och svägerska. — Har
ej haft tid före påsk egentligen med
brevskrivning, ty att hoppa till och från

blir ej något helt otaf — om det blir
sedan också är det bra. . . Det behöfves
vare att skrivas bref. Du får nu
ursäkta kära Minna om detta bref
blir fattigt på innehåll. — Ja, som
du vet har vi ju haft svåra tider i
Tammerfors, till följd af tyfus epidemien.

Vår tjänarinna sjuktade och dog hon
liksom många andra och var det hi-
tet svårt att få någon i stället. Men
efter närmare tre veckor lyckades det
mig dock. — En ungdom är hon ju
och ganska okunnig, men snäll och
villig och jag är mycket nöjd med
hennes nu. — Men en tung när
har det varit med allt. Men
Guds vare tack, som "hjälper oss fram
ett steg efter det andra genom denna
verldens öken." — Ja, huru
ter sig intet allt nu för en annor-
lunda än för t. e. a. 30 år sedan. — Ja,

blott under de sista tre åren har de
mycket blifvit olika och förändret.
Ju äldre man blir desto mera
går man sig inse och får erpara all-
tings förgänglighet. — Vi får tacka
Gud, som lätit oss för öfrigt vara
friska här. Forsiktighetsåtgärder har
vi ju alla här i denna stad fått luf-
att iakttaga, att man dervidlag ej har
något att förebrå sig. Men först o' sist
beror det väl ändå på förkyllning, har
jag inbillat mig. — En stor besvikel-
se för oss alla var att Arne ej komma
hem till prästen. Onödig ~~oro~~^{fiel}, tycker
jag, af fr. Franck. Hit till S. fors
har kommit Helsingforsbor till släg-
tingar här, som läkare ej alls sprädt
att resa hit, på förfrågan derom.
Sammerforsläkare har svarat, "att
menckligt att se förefinnas ingen pa-
ra mera". — Men för Arnes egen

det kanske det var nog så nyttigt
att han stannade i Hfors för att
mera ostört få läsa de han på
några dagar får husera ensam
i sitt rum. Han borde nu vara
mycket flitig för att kunna lyckas
i alla "tentor", som nu förestår i Hbj.

— Ringde nys upp till Martti
för att höra efter din adress, men voro
varken Martti eller Eva hemma utan
till Hfors, sade tjernarinnan. I onsdags
eller torsdags förra veckan ringde jag öf-
ven upp dit för att hälsa på dem och
fråga Evas efter hennes befinnande tillika
som jag skulle fråga efter din adress,
men fick intet svar, att var de väl
då redan bortresta. — Vi antager, att
Evas blir väl milder för sin förestän-
de "långresas" skull. Det är ju att hoppas
att allt aflöper godt och väl. Hälsa
hemma så hjertligt från mig.

Och nu kära Minna är saken
den, att Agnes läste i Hufvudstads-
bladet igår om Akademikernas kon-
sertsoaré den sista dennes, och fick hon
sedan lust att fara dit, hvarföre hon
ringde upp till Arne redan i dag mor-
gon och talte om saken, men kära
Minna är det nu vår afsikt att bedja
och fråga om hon skulle vara välkom-
men till Eder de par dagarna hon
då skulle vistas der i H. förs. Jag
beder dig så, kära Minna, att säga
uppriktligt ifrån. Om I ären rädda
för någon smitta, för då kommer
det ju ej i fråga att hon kommer
till Eder. Om jag får berättara Eder
med att ringa upp till Arne och ge
svar åt honom, ringer han upp hit
sedan eller skrifver bort. — Nej är
det ju så att dessa tider ej äro till
lyst, men ungdommen måste ju

litet få känna att de äro unga
också. Tidens tryck, hvilat nog
ganska tungt på dem för det.

— Ja, hvad blir slutet på
allt detta mirror i världen.

Ach att Herren ville gifva frid
på jorden igen.

Må jarmål kära Minna

Du är nog snäll och kastar mitt
slarfiga brev i kakelugnen, eller
spiseln att blifna lågornas rof.

— Snart får vi väl vänta dig till
nära trakter igen, di sol och värme
redan verkat på snö och is så att de som
hafva drifbankar redan väl får tänka
på dem. — Hjertiga hälsningar till
alla de dina från oss, och var själv
varmt hälsad af din tillgifna
Hilda